

fremSAT med den ene Ændring, at Beløbet 100 000 Kr. forhøjedes til de nævnte 125 000 Kr. Under Behandlingen i Folketinget foretoges yderligere en formel Ændring for at bringe de personlige Betingelser for Laan i Overensstemmelse med Forsorgslovens Bestemmelser.

Lovændringen vedtoges enstemmigt i begge Ting.

66. Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri. (Minister for Søfart og Fiskeri *Hauge*). [A. Sp. 2797. — C. Sp. 109 og 129].
FremSAT i *Landstinget* ¹³/₁₂ (L. Sp. 270). 1. Beh. ¹⁴/₁₂ (L. Sp. 315). 2. Beh. ¹⁴/₁₂ (L. Sp. 324). 3. Beh. ¹⁴/₁₂ (L. Sp. 325). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. ¹⁵/₁₂ (F. Sp. 2174). 2. Beh. ¹⁵/₁₂ (F. Sp. 2183). 3. Beh. ¹⁵/₁₂ (F. Sp. 2185). *Loven stadfæstet 19. December 1932.* (Lov-Tid. Nr. 372).

Loven er en Videreførelse og Udvidelse af den Ministøren ved Lov Nr. 76 af 16. Marts 1933 givne Bemyndigelse til at forhøje visse af Saltvandsfiskerilovens Mindstemaal for Fisk. Denne Bemyndigelse, der hidtil kun har omfattet de i Lovens § 15, Stk. 7 og 8, omhandlede Fiskearter, for hvilke de særlige Mindstemaal ved Bornholm og Vestkysten kunde forhøjes til det i Paragraffens 1. Stykke fastsatte almindelige Mindstemaal (Aarboe 1932—33, Side 468), udvides nemlig nu til at gælde en *Forhøjelse af saavel samtlige de i § 15 angivne Mindstemaal for Fisk samt fastsatte Mindstemaal for andre end de i Paragraffens 1. Stykke nævnte Fiskearter*, hvorhos der ikke sættes nogen Maksimumsgrænse for den Forhøjelse, der kan finde Sted.

Loven gælder indtil Udgangen af Aaret 1934.

Forslag til Loven fremsattes, da det havde vist sig, at Vanskelighederne for Eksporten af Fisk til Udlandet i Løbet af 1933 var blevet forøget i væsentlig Grad, dels paa Grund af de tyske Toldforanstaltninger, dels paa Grund af den britiske Kontingentering, ligesom de i Henhold til den tidligere Lov trufne regulerende Foranstaltninger ikke havde vist sig tilstrækkelige. Regeringen ansaa det derfor for paakrævet, at Administrationen i videst muligt Omfang sættes i Stand til efter Samraad med Repræsentanter for Erhvervet med kort Varsel at træffe de Foranstaltninger, som maatte vise